

AZ ELEFÁNT SZULTÁN ÉS A VÖRÖSSZAKÁLLÚ SÁNTA HANGYA

S18
T3
L2

Ez a történet harmadik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A hangyák éneke

Az Elefánt szultánnak nagy palotája volt, és egy gyönyörű trónt készítettek neki a hangyák. Az Elefánt szultán azt akarta, hogy a hangyák mindig engedelmeskedjenek neki, ezért az Elefánt szultán és segédje, Ulukepez terveket kezdett szőni, hogy a hangyák ne gondolkodjanak, és arra ösztönözzék őket, hogy úgy viselkedjenek, mint az elefántok. Megtanították a hangyákat, hogy úgy viselkedjenek, mint az elefántok, és még arra is rávették a őket, hogy felejtsék el a hangyanyelvüket, és tanulják meg az elefántok nyelvét. Ulukepez azt javasolta, hogy a hangyákat arra használják fel, hogy más hangyaországokat elfoglaljanak. Végül az összes hangya az Elefánt szultán parancsnoksága alá került, és neki kezdett dolgozni. Az Elefánt szultán nagy megnyitó ünnepséget szervezett, és mindenkit meghívott. Dicsérte a hangyákat, és azt állította, hogy az elefántok rokonai, és élelemmel jutalmazta őket. Idővel a hangyák elkezdtek utánozni az Elefánt szultánt. Elkezdtek úgy enni, mint ő, és még a hátukat is úgy vakarták a fánál, mint az elefántok. Egy nap, amikor a hangyák az erdőben vakaróztak, a távolból ismerős és szívhez szóló dalt hallottak. A dal így szólt: "Mi vagyunk a hangyák". Ahogy ezt a dalt hallgatták, eszükbe jutott, hogy kik is ők valójában. A dal emlékeztette őket arra, hogy hangyák voltak, nem rabszolgák, és hogy régen szabadon éltek. Miután egész éjjel hallgatták és énekelték a dalt, a hangyák elhagyták az erdőt, és visszatértek az otthonukba. Ennek az eseménynek a híre hamarosan eljutott az Elefánt szultánhoz. Hogy megtudja az igazságot, búbosbankákat küldött, hogy járjanak utána. Az Elefánt szultán, miután megtudta, hogy a hangyák valóban öntudatra ébredtek, tanácstalan volt, és nem tudta mit tegyen.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.

AZ ELEFÁNT SZULTÁN ÉS A VÖRÖSSZAKÁLLÚ SÁNTA HANGYA

S18
T3
L2

Ez a történet harmadik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Ugyanez a dal volt hallható a hegyekben, ahol a vörösszakállú hangyák éltek. A Vörösszakállú Sánta Hangya a dal által megihletve hadat üzent az elefántoknak. Az elefántok azonban minden alkalommal legyőzték a hangyákat, és országaik többször is elpusztultak. A csaták sorozata után csak néhány hangya maradt életben, és ők is sérültek és fáradtak voltak. Az Elefánt szultán büntetésből még több munkát és feladatot adott a túlélő hangyáknak. Palotákat, trónokat, kincseket és élelemraktárakat építtetett velük. Mindezért a munkáért cserébe egy életre elegendő élelemmel látta el őket. Idővel a hangyák ismét elszaporodtak. Azok a hangyák, akik nem akartak az Elefánt szultán parancsnoksága alatt dolgozni, a Vörösszakállú Sánta Hangya menedékébe menekültek. A Vörösszakállú Sánta Hangya búvóhelye egyre több és több hangyával telt meg. Egy nap, amikor a Vörösszakállú Sánta Hangya éppen a könyveiben kutatott, újra meghallotta a dalt. Úgy tűnt, hogy a dal mindenhol jön. A Vörösszakállú Sánta Hangya kijött a rejtekhelyéről, és az összes hangyát összegyűlve találta, amint a dalt hallgatják. Ezt az egységet látva a Vörösszakállú Sánta Hangya befogadta a sárga hangyákat, akik az elefántok után kémkedtek. A kémkedésből megmenekült hangyák elkezdtek terveket szőni az elefántok elleni harcra, és ásni kezdtek a föld alatt.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.

